

Sygn. akt I C 207/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant: staż Agnieszka Benert - Branicka

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa E. G. i A. G.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda A. G. kwotę 1.104,51 zł (jeden tysiąc sto cztery złote 51/100) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 30 października 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki E. G. kwotę 1.104,52 zł (jeden tysiąc sto cztery złote 52/100) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 30 października 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. przyznaje biegłemu L. A. kwotę 102 zł (sto dwa złote) tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie i złożenie wyjaśnień;

V. zasądza od pozwanego na rzecz powoda A. G. kwotę 523,86 zł (pięćset dwadzieścia trzy złote 86/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

VI. zasądza od pozwanego na rzecz powódki E. G. kwotę 523,86 zł (pięćset dwadzieścia trzy złote 86/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 207/15

UZASADNIENIE

Powodowie E. G., A. G. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w W. kwoty 2.360,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 października 2013 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania, jak również wnieśli o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, iż we wrześniu 2013 roku doszło do kolizji drogowej pojazdu marki P. (...), stanowiącego własność poszkodowanych E. G., A. G.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w ramach ubezpieczenia OC u pozwanego, jako osoba bliska ubezpieczonego z tytułu OC W. L.. Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanym w wysokości 1.327,44zł. Powódka zleciła sporządzenie kosztorysu obejmującego ustalenie rzeczywistej wartości szkody oraz wartości uszkodzonego samochodu. Zgodnie z kosztorysem koszt naprawy pojazdu marki P. (...) obejmuje kwotę

5.859,60 zł. W związku z tym pismem z dnia 10 października 2013 r. powodowie wezwali pozwane Towarzystwo do zapłaty kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 5.859,60 zł oraz kosztów 300 zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania w wysokości 1.327,44 zł. Decyzją z dnia 19 listopada 2013 r. pozwany uznał roszczenie do kwoty 2.471,76 zł. W związku z tym powodowie dochodzą wypłaty pozostałej części odszkodowania tytułem różnicy pomiędzy kosztami naprawy samochodu powodów (5.859,60 zł), powiększoną o koszt ekspertyzy w wysokości 300 zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania (1.327,44 zł).

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, iż jest stroną umowy ubezpieczenia zawartej z W. L.. Zawarcie tej umowy pozwana potwierdziła polisą nr (...). Okres ubezpieczenia strony określiły od dnia 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2016 r. Przedmiotem ubezpieczenia była m.in. odpowiedzialność cywilna w życiu prywatnym z sumą ubezpieczenia w wysokości 70.000 zł. Potwierdziła, że likwidowała szkodę w pojeździe marki P. (...) w zakresie ww. ubezpieczenia. Zdaniem pozwanej wypłacone powodom odszkodowanie w kwocie 3.799,20 zł w pełni rekompensuje przedmiotową szkodę. Zakwestionowała roszczenie powodów co do wysokości w stosunku do kalkulacji kosztów naprawy, jak i kosztów ekspertyzy. Strona pozwana wskazywała, iż pojazd powodów w dacie zdarzenia miał ponad 5 lat i przebieg ponad 80.000 zł. Zdaniem pozwanej w celu polakierowania błotnika pojazdu nie wymagał on demontażu, jak i ponownego montażu. Zgodnie z technologią naprawy wystarczającym było polakierowanie błotnika zamontowanego w pojeździe. Powyższe należy odnieść w ocenie pozwanej również do maski silnika. W konsekwencji za niezasadny pozwana uznała cenę zestawu mocującego błotnika przedniego. Zdaniem pozwanej również ze zdjęć pojazdu nie wynika, by uszkodzeniu uległa tablica rejestracyjna pozwu. Nadto reflektor nie został uszkodzony w sposób wymagający wymiany. Za wystarczające uznała należy jego polerowanie. Strona pozwana kwestionowała związek przyczynowy między uszkodzeniem spojlera zderzaka przedniego, a przedmiotowym zdarzeniem. Według pozwanej uszkodzenie spojlera jest następstwem zbyt bliskiego podjeżdżania do krawężników i innych przeszkód. Za niezasadne uznała również wymianę folii drzwi przednich, wskazując na możliwość jej ponownego użytku zgodnie z technologią naprawy. Strona pozwana kwestionowała również żądanie zwrotu kosztu ekspertyzy prywatnej, wskazując, iż nie stanowi on szkody w rozumieniu postanowień umowy ubezpieczenia oraz normalnego następstwa przedmiotowej szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Spółka Akcyjna w W. zawarła w dniu 26 marca 2013 r. z W. L. umowę ubezpieczenia, polisę nr (...). Okres ubezpieczenia strony określiły od dnia 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2016 r. Przedmiotem ubezpieczenia była m.in. odpowiedzialność cywilna w życiu prywatnym z sumą ubezpieczenia w wysokości 70.000 zł. Integralną częścią umowy ubezpieczenia stanowiły Ogólne warunki Ubezpieczenia (...) Umową ubezpieczenia jako osoba bliska był objęty również T. L..

(okoliczność bezsporna – nadto dowód: polisa nr (...)-k. 85-86, OWU –k. 87-97, akta szkody)

W dniu 05 września 2013 r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki P. (...) nr rej. (...) należącego do powodów E. G., A. G. z rowerem kierowanym przez T. L..

(zgłoszenie szkody – akta szkody, zeznania świadka T. L. –k. 105, zeznania powódki E. G. –k. 133-134)

Odpowiedzialnym za powstanie kolizji oraz powstałą w jej wyniku szkodę był jadący rowerem T. L..

(okoliczność bezsporna nadto dowód: akta szkody, zeznania świadka T. L. –k. 105, zeznania powódki E. G. –k. 133-134)

Szkoda wynikła z powyższej kolizji została w dniu 05 września 2013 r. zgłoszona z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku do ubezpieczyciela (...) Spółka Akcyjna w W..

(okoliczność bezsporna nadto dowód: zgłoszenie szkody - akta szkody)

(...) Spółka Akcyjna w W. decyzją z dnia 24 września 2013 r. przyznało E. G., A. G. kwotę 1,327,44 zł tytułem odszkodowania za powstałą szkodę z dnia 05 września 2013 r.

(okoliczność bezsporna nadto dowód: decyzja z dnia 24.09.2013 r. – k. 13, zeznania świadka K. S. – k.131-133, nadto akta szkody)

Powodowie zlecieli Biuru Ekspertów techniki (...) i Ruchu Drogowego w (...) w G. sporządzenie kosztorysu obejmującego ustalenie rzeczywistej wartości szkody oraz wartości uszkodzonego samochodu. Zgodnie z kosztorysem koszt naprawy pojazdu marki P. (...) obejmuje kwotę 5.859,60 zł.

Z tytułu zlecenia wykonania ekspertyzy ponieśli koszt w wysokości 300 zł.

(dowód: kalkulacja naprawy –k. 17-20, faktura VAT nr (...) –k.21)

W związku z tym pismem z dnia 10 października 2013 r. powodowie wezwali ubezpieczyciela do zapłaty kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 5.859,60 zł oraz kosztów 300 zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania w wysokości 1.327,44 zł.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 14-16)

Decyzją z dnia 19 listopada 2013 r. pozwany ubezpieczyciel uznał roszczenie do kwoty 2.471,76 zł.

(okoliczność bezsporna nadto dowód: decyzja z dnia 19.11.2013 r. – k. 22, nadto akta szkody)

Wysokość kosztów niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych naprawy samochodu marki P. (...) nr rej. (...) , wynikających ze szkody komunikacyjnej z dnia 05 września 2013 r. przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi 5.708,23 zł.

Wysokość stawek średnich stosowanych przez warsztaty naprawcze na terenie T. w okresie powstania szkody wynosiła 112 zł netto za prace blacharsko – mechaniczne i 127 zł netto za prace lakiernicze.

W ramach naprawy konieczna była wymiana kratki zderzaka, spojler zderzaka, nadkola przedniego prawego.

Uzasadniona była m.in. wymiana folii drzwi prawych, powyższe stanowi wymóg technologiczny jest to część jednorazowego użytku.

Konieczna była też naprawa zderzaka przedniego i błotnika przedniego prawego oraz maski silnika.

W ramach naprawy należało też zastosować zestawy mocujące zderzak przedni, zestaw mocujący błotnik przedni prawy.

Odnośnie reflektora nie byłoby uzasadnione jego szlifowanie, a potem polerowanie, gdyż spowodowałoby to uszkodzenie struktury reflektora, konieczne więc była wymiana reflektora.

Zasadnym było użycie do naprawy części nowych oryginalnych.

W ramach lakierowania błotnika przedniego prawego technologia naprawy dopuszcza dwie całkowicie równorzędne metody: zdejmowanie tego elementu do lakierowania albo zabezpieczenie elementów sąsiadujących przed rozpoczęciem lakierowania. Druga metoda jest tańsza o 12 zł netto tj. 14,76 zł brutto.

Pozwany w toku oględzin pojazdu nie stwierdził aby uszkodzone elementy były częściami nieoryginalnymi.

(pismna opinia biegłego sądowego wraz z kalkulacją naprawy – k. 151-173, uzupełniająca ustna opinia biegłego sądowego – k.190-191)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, w szczególności oparł się na dokumentach w aktach szkody.

Pozwany kwestionował opinię przedłożoną przez powódkę, wskazując iż nie może stanowić podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu – przedstawiona przez powodów z pozwem opinia naprawy ma formę i rangi dokumentu prywatnego zgodnie z art. 245 kpc, bowiem została podpisana przez osobę sporządzającą tę kalkulację; opinia ta obrazuje metodykę wyliczenia kosztów naprawy przez powodów, przyjęte do tego stawki jednostkowe.

Pozwany kwestionował umocowanie adw. M. P. do reprezentowania powodów w sprawie przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W., podnosząc, iż z treści pełnomocnictwa wynika, iż obejmuje ono reprezentację wyłącznie wobec (...) sp.zo.o.

Powyższy zarzut uznać należy za niezasadny. Strona powodowa załączyła bowiem do akt sprawy na zobowiązanie Sądu pełnomocnictwo, z którego treści wynika w sposób jednoznaczny, iż adw. M. P. jest umocowany do reprezentowania powodów w sprawie przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W..

Sąd dał wiarę zeznaniom poszkodowanej E. G. oraz świadka T. L. co do okoliczności zdarzenia, jego przebiegu. Sąd dał wiarę zeznaniom powódki także co do zakresu uszkodzeń pojazdu w wyniku zdarzenia z dnia 05 września 2013r., które to znalazły potwierdzenie w opinii biegłego sądowego.

Zeznaniom świadka K. S. co do kosztów naprawy niezbędnej do doprowadzenia pojazdu powodów do stanu sprzed szkody Sąd dał wiarę w zakresie znajdującym potwierdzenie w pozostałym materiale w sprawie, w tym w dokumentacji zdjęciowej.

Ponadto swe ustalenia faktyczne Sąd oparł o pismną opinię biegłego sądowego L. A. i uzupełnioną ustnie na rozprawie w dniu 26 lutego 2016 r., którą Sąd skorygował o koszty tablicy rejestracyjnej i lakierowania błotnika uszkodzonego w wyniku przedmiotowego zdarzenia, o czym mowa poniżej.

Tak ustalony stan faktyczny nie był w przeważającej części sporny między stronami. Niespornym między stronami był fakt uszkodzenia pojazdu marki P. (...) nr rej. (...), należącego do powodów przez podmiot ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego oraz powstanie obowiązku odszkodowawczego po stronie pozwanego, jak również wypłaty na rzecz poszkodowanych odszkodowania w łącznej kwocie 3.799,20 zł. Pozwany kwestionował wysokość odszkodowania, zasadność wymiany reflektora, z konieczność demontażu błotnika pojazdu w celu jego polakierowania, jak również maski silnika, cenę zestawu mocującego błotnika przedniego, tablicy rejestracyjnej pozwu. Strona pozwana kwestionowała związek przyczynowy między uszkodzeniem spojlera zderzaka przedniego, a przedmiotowym zdarzeniem. Za niezasadne uznała również wymianę folii drzwi przednich, wskazując na możliwość jej ponownego użytku zgodnie z technologią naprawy. Przedmiot sporu obejmował również odpowiedzialność pozwanego – ubezpieczyciela za koszty ekspertyzy w postępowaniu przedprocesowym.

W niniejszym postępowaniu Sąd oparł się w pełni na dowodzie z opinii biegłego sądowego L. A.. Opinii powyższej Sąd dał wiarę uznając, iż została ona sporządzona rzetelnie przez osobę posiadającą duże doświadczenie w zakresie stanowiącym przedmiot wykonania opinii.

Strona pozwana wniosła o uzupełnienie opinii poprzez wskazanie podstaw ustalenia uszkodzenia tablicy rejestracyjnej, zaczepów spojlera w wyniku przedmiotowego zdarzenia, kosztów związanych z wymianą reflektora oraz konieczności demontażu błotnika przedniego przed jego polakierowaniem.

Na rozprawie w dniu 26 lutego 2016 r. biegły sądowy podtrzymał sporządzoną pisemną opinię. Koszt wymiany tablicy rejestracyjnej określił na kwotę 71 zł netto. Wyjaśnił, iż mechanizm uderzenia i wyciągania był taki, że zaczepy od spojlera mogły zostać uszkodzone. Sąd opinię biegłego w tym zakresie podziela; zasady logiki o doświadczenia życiowego wskazują, iż przy tego typu zdarzeniu mogło dojść do uszkodzenia zaczepów spojlera przy kontakcie któregoś z elementów roweru, który wsunął się pod pojazd z zaczepami.

Biegły wskazał również, iż w toku oględzin wyczuł rysę na reflektorze pod palcem. Zdaniem Sądu uzasadniony jest wniosek biegłego, iż w takim wypadku konieczna jest wymiana reflektora – elementu mającego duże znaczenie dla prawidłowej eksploatacji pojazdu.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła. Powodowie mają prawo żądać uiszczenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c. i art. 361 k.c., przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1970 r., II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111).

Należy wskazać, iż Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 (OSNC 1981/10/186), który niniejszy Sąd podziela w całości, przywrócenie wyraźnie stwierdził, że obniżenie należnego poszkodowanemu świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje podstaw prawnych. Oznacza to, że odszkodowanie należy ustalić według cen nowych części, bez pomniejszania o amortyzację. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stany poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę. (Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05.11.1980 r. w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 OSNC 1981/10/186).

W niniejszej sprawie powodowie żądali kwoty 2.360,40 zł tytułem nie przyznanej przez pozwanego pozostałej części odszkodowania, w tym 300 zł tytułem zwrotu kosztów zleconej ekspertyzy.

Zdaniem Sądu ustalenia wymagała kwestia niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki P. (...) nr rej. (...) przy uwzględnieniu średniej stawki roboczogodziny obowiązującej na terenie T..

Dla oceny cen rynkowych należy wziąć pod uwagę wiele czynników; w szczególności warunki rynku lokalnego, przedmiot naprawy, konieczność zapewnienia odpowiedniej jakości i trwałości dokonany naprawom, gwarancję dokonania napraw na odpowiednim poziomie i o odpowiedniej jakości.

Sąd mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz stanowiska stron, uznał za zasadne skorygowanie opinii biegłego sądowego o koszty tablicy rejestracyjnej, bowiem okoliczność jej uszkodzenia w wyniku przedmiotowego zdarzenia nie została wykazana przez stronę powodową, do czego strona ta była zobowiązana na mocy art. 6 kc i 232 kpc. Stanowisko swe w tym zakresie opierano jedynie na przypuszczeniach. Powyższej okoliczności nie potwierdza przy tym dokumentacja fotograficzna, ani zeznania powódki, jak i świadka T. L.. Opinia biegłego nie była w tym zakresie wystarczająca do ustalenia, że doszło do uszkodzenia tego elementu, gdyż biegły swe ustalenia oparł jedynie na zeznaniach powódki. Nie można też zgodzić się z argumentem, iż pozwany uznał uszkodzenie tablicy rejestracyjnej, z uwagi na fakt, iż jego pracownik wskazał, że w razie uszkodzenia tego elementu nie dokonuje się jego naprawy, lecz wymiany; stwierdzenie to wskazuje jedynie na sposób likwidacji uszkodzenia, nie jest zaś potwierdzeniem wystąpienia takiego uszkodzenia. W konsekwencji więc Sąd obniżył wyliczony przez biegłego koszt naprawy o kwotę 119,08 zł brutto (koszt zakupu i montażu tablicy rejestracyjnej)

Sąd uwzględnił również zarzut pozwanego odnośnie lakierowania, uznając, iż można polakierować błotnik uszkodzony w zdarzeniu metodą równorzędną, ale o 14,76 zł tańszą niż wyliczył to biegły..

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku.

Wobec faktu, iż niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu wyniósł 5.708,23 zł, a powódce tytułem odszkodowania wypłacono kwotę 3.799,20 zł należy uznać, iż pozwany nie wykonał w całości ciążącego na nim zobowiązania, wynikającego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W związku z tym jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powodów kwoty 1909,03 zł tytułem odszkodowania.

Sąd uznał nadto, iż koszty poniesione przez stronę powodową tytułem sporządzenia prywatnej opinii w kwocie 300 zł są zasadne. W sytuacji bowiem gdy pozwane towarzystwo odmawia zaspokojenia roszczenia uprawnionemu podmiotowi, decyduje się on następnie w celu obrony swoich uzasadnionych interesów na wykonanie prywatnej opinii. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Pozwany przyjął wartość szkody, z którą nie zgodzili się powodowie. W takim stanie rzeczy zdecydowała się ona skorzystać z prywatnej opinii, która potwierdziła stanowisko powódki. W ocenie Sądu koszty prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powódki było obiektywnie uzasadnione i konieczne. Powodowie bowiem nie posiadali fachowej wiedzy, aby zweryfikować poprawność przedstawionej kalkulacji i wyliczonego odszkodowania przez ubezpieczyciela. Reasumując należy stwierdzić, że strona powodowa poniosła szkodę polegającą na konieczności poniesienia wydatków na prywatną ekspertyzę w postępowaniu przedsądowym i pozostawała ona w normalnym związku przyczynowym ze szkodą spowodowaną wypadkiem komunikacyjnym. Zdaniem Sądu wydatki te pozostawały w związku ze szkodą i były celowe, albowiem pozwoliły powodom ustalić, jakich zasadnie kwot może domagać się od pozwanego, a uwzględnienie powyższej kwoty jest zasadne w świetle art. 361 §1 k.c. (por. wyrok SN z 02 września 1975 r., sygn. akt I CR 505/75).

W związku z tym Sąd orzekł na podstawie art. 805 k.c. zasądzając:

- w punkcie I wyroku od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.104,51 zł (150 zł tytułem sporządzenia prywatnej ekspertyzy oraz 954,51 zł tytułem odszkodowania),

- w pkt II wyroku od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.104,52 zł (150 zł tytułem sporządzenia prywatnej ekspertyzy oraz 954,52 zł tytułem odszkodowania)

uznając, iż nie było podstaw do solidarnego zasądzenia na rzecz powodów łącznie kwoty 2.209,03zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) mając na względzie, iż kosztów naprawy pojazdu powodowie mieli prawo się domagać począwszy od dnia 30 października 2013 r., uznając, iż w tej dacie pozostawał w zwłóce.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu w punkcie V i VI wyroku Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. uznając, że pozwany przegrał sprawę, wobec czego należało zasądzić od pozwanego na rzecz powodów kwotę 1.047,72 zł tytułem kosztów sądowych (119 zł - opłata od pozwu) oraz kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalonych na mocy § 6 pkt 3 w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 461), powiększoną o opłatę skarbową w wysokości 17 zł, zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego – 311,72 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt V i VI zasądził na rzecz każdego z powodów od pozwanego kwotę 523,86 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W pkt IV wyroku przyznał biegłemu sądowemu L. A. na mocy art. 288 k.p.c. wynagrodzenie w kwocie 102 zł tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie i złożenie wyjaśnień.